

Bryssel 31.10.2019
COM(2019) 559 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

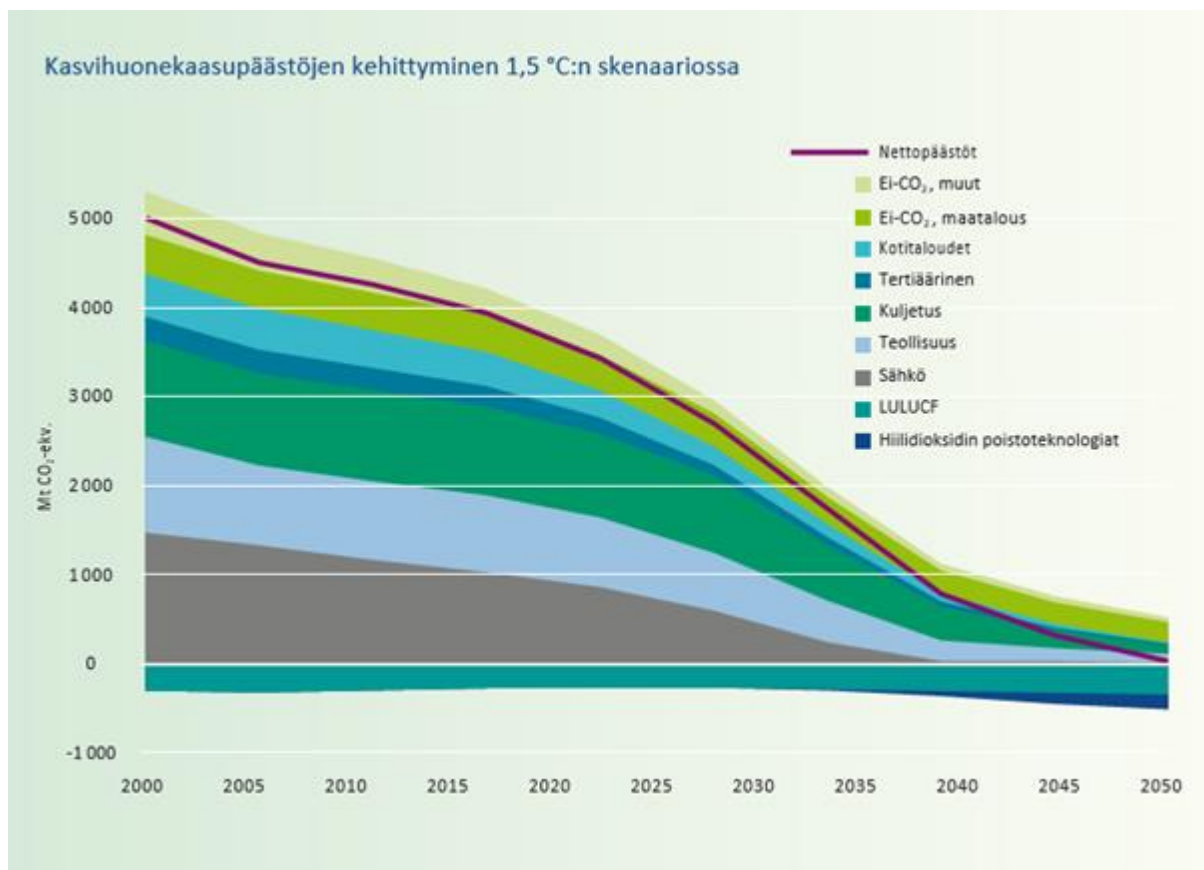
**Perustan luominen entistä kunnianhimoisemmille pitkän aikavälin tavoitteille
EU:n ilmastotoimia koskeva edistymisraportti 2019**

{SWD(2019) 396 final}

1. EU:N KANSAINVÄLISTEN SITOUMUSTEN TÄYTTÄMINEN

Visio ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta vuoteen 2050 mennessä

Euroopan komissio esitteli marraskuussa 2018 visionsa ”Puhdas maapallo kaikille”¹. Strategiassa esitetään Euroopan keinot saavuttaa ilmastoneutraalius: investoidaan realistisiin teknologisiin ratkaisuihin, lisätään kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia, yhdenmukaistetaan toimia teollisuus-, rahoitus- ja tutkimuspolitiikan kaltaisilla avainaloilla ja turvataan sosiaalisesti oikeudenmukainen siirtymä. Kuvassa 1 esitetään yksi mahdollinen reitti, jolla voidaan päästä kasviuonekaasupäästöjen osalta neutraaliin tilanteeseen vuoteen 2050 mennessä.

Kuva 1: EU:n kasviuonekaasupäästöjen kehittyminen 1,5 °C:n skenaariossa.²

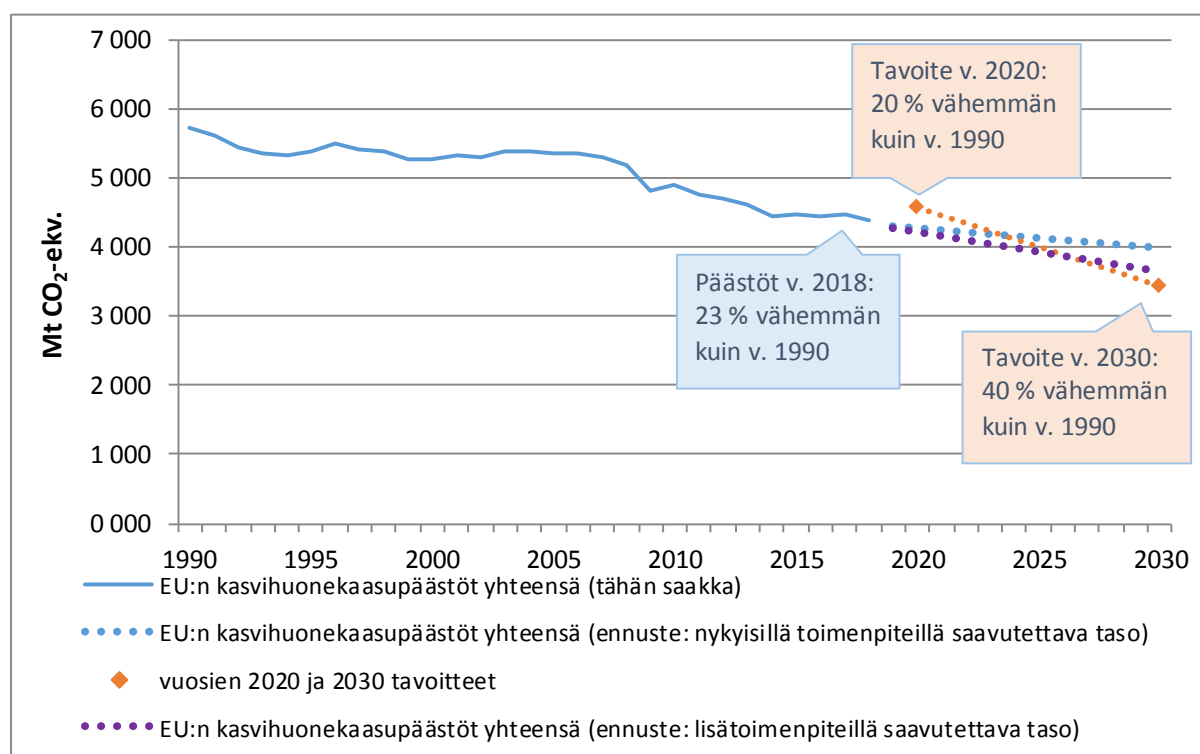
Komission strategisen vision myötä kaikkia EU:n toimielimiä, kansallisia parlamentteja, yrityksiä, valtiosta riippumattomia järjestöjä, kaupunkeja ja yhteisöjä sekä yksittäisiä kansalaisia – erityisesti nuorisoa – kutsutaan mukaan toimintaan varmistamaan, että EU säilyy jatkossakin suunnannäyttäjänä ja kirittää kansainvälisiä kumppaneitaan tavoittelemaan samoja ilmastotavoitteita. Komission strategisesta visiosta on keskusteltu laajasti EU:n toimielimissä ja sidosryhmien keskuudessa vuoden 2019 aikana. Tämä tietoon perustuva keskustelu on askel kohti sitä, että EU voisi hyväksyä ja esittää ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) mukaisesti Pariisin sopimuksessa edellytetyn kunnianhimoisen pitkän tähtäimen strategian viimeistään vuoden 2020 alkupuolella.

¹ COM(2018) 773 final: Puhdas maapallo kaikille Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta.

² Lähde: COM (2018) 773 final.

Vuonna 2018 kasvihuonekaasupäästöt vähenivät 2,0 prosenttia, vaikka EU:n talous kasvoi edelleen

Alustavien tietojen mukaan EU:n kasvihuonekaasupäästöt (mukaan lukien kansainvälisen ilmailun päästöt) olivat vuonna 2018 vähentyneet 23 prosenttia vuoden 1990 tasosta (ks. kuva 2). EU on siis edelleen hyvää vauhtia saavuttamassa ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen mukaisen tavoitteensa eli sen, että kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia.³ Päästöt olivat 2,0 prosenttia pienemmät vuonna 2018 kuin vuonna 2017. EU:n kasvihuonekaasupäästöt olivat siten pienimmillään sitten vuoden 1990. Vuosina 1990–2018 EU:n yhteenlaskettu BKT kasvoi 61 prosenttia. Talouden kasvihuonekaasuintensiteetti, joka määritellään päästöjen ja BKT:n väliseksi suhteeksi, laski 303 grammaan hiilidioksidiekvivalenttia/euro. Tämä on alle puolet vuoden 1990 tasosta.

Kuva 2: EU:n kasvihuonekaasupäästöt yhteensä mukaan lukien kansainvälisen ilmailun päästöt (aiemmat päästöt vuosina 1990–2018, ennustetut päästöt vuosina 2019–2030 ottaen huomioon nykyiset toimenpiteet ja lisätoimenpiteet⁴) ja kasvihuonekaasujen vähennystavoitteet.

EU:n päästökauppajärjestelmään (EU ETS) kuuluvien kiinteiden laitosten päästöt, jotka ovat enimmäkseen sähkön ja lämmön tuotannon sekä teollisuuden päästöjä, vähenivät 4,1 prosenttia vuodesta 2017 vuoteen 2018.⁵ Päästöt vähenivät pääasiassa sähkön ja lämmön tuotannon alalla. Kehitys on viiden viime vuoden kehityssuunnan mukaista: tämän alan päästöt ovat vähentyneet

³ UNFCCC:n mukaisen tavoitteensa lisäksi EU on yhdessä Islannin kanssa sitoutunut sitovaan päästövähennykseen Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden osalta (2013–2020). Tavoitteena on vähentää päästöjä 20 prosenttia perusvuoden (yleensä vuosi 1990) päästöihin verrattuna. Soveltamisala eroaa hieman UNFCCC:n mukaisen tavoitteen soveltamisalasta. Vuonna 2017 EU ja Islanti olivat vähentäneet päästöjä 26 prosenttia perusvuoteen verrattuna.

⁴ Jäsenvaltioiden ennusteiden summa. Nykyisillä toimenpiteillä tarkoitetaan toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet. Lisätoimenpiteillä tarkoitetaan toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot suunnittelevat toteuttavansa.

⁵ Luku käsittää kaikki 31 maata, jotka osallistuvat EU:n päästökauppajärjestelmään.

merkittävästi. Tämä kuvastaa erityisesti muutoksia, joita on tapahtunut sähkön ja lämmön tuotantoon käytettävissä polttoaineissa, kuten uusiutuvien energialähteiden käytön lisääntymistä.

EU:n päästökauppajärjestelmään kuulumattomien toimialojen (kuten liikenteen, rakennusten, maatalouden ja jätehuollon) päästöt vähenivät 0,9 prosenttia vuodesta 2017 vuoteen 2018. Vähennystä edeltäneiden kolmen vuoden aikana näiden alojen päästöt kasvoivat hieman. Vähennys johtui pääasiassa rakennusten energiankäytöstä aiheutuvien päästöjen vähenemisestä. Myös maatalouden päästöt vähenivät hieman, kun taas liikenteen päästöt kasvoivat vähän vuoteen 2017 verrattuna.

Lisäksi kansainvälisen ilmailun päästöt kasvoivat edelleen vuonna 2018. Ne ovat kasvaneet 19 prosenttia viiden viime vuoden aikana. Ne kuuluvat periaatteessa EU:n päästökauppajärjestelmään, mutta tällä hetkellä järjestelmää sovelletaan ainoastaan Euroopan talousalueen (ETA) sisäisiin lentoihin.

EU on ottanut käyttöön lainsäädäntöä saavuttaakseen vuoden 2030 tavoitteensa

Unioni on ilmoittanut Pariisin sopimuksen mukaisena kansallisesti määriteltynä panoksena vähintään 40 prosentin vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä vuoteen 2030 mennessä vuoteen 1990 verrattuna. EU on ottanut käyttöön lainsäädäntöä kuvan 3 mukaisesti pystyäkseen täyttämään sitoumuksensa. Kaikkien unionin lainsäädännössä säädettyjen ilmastoa, energiaa ja liikkuvuutta koskevien tavoitteiden tehokas täytäntöönpano voisi johtaa vuonna 2030 jopa noin 45 prosentin vähennykseen EU28:n kasvihuonekaasupäästöissä vuoteen 1990 verrattuna.

Yhteistyötä Norjan ja Islannin kanssa vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseksi

Norja ja Islanti ovat sopineet tekevänsä yhteistyötä EU:n kanssa saavuttaakseen vuoden 2030 tavoitteensa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta. Norja ja Islanti alkavat vuodesta 2021 alkaen panna täytäntöön taakanjakoasetusta ja LULUCF-asetusta osana ETA-sopimusta. Norja ja Islanti ovat jo osallistuneet EU:n päästökauppajärjestelmään vuodesta 2008 lähtien.

	KASVIHUONE- KAASUPÄÄSTÖT	UUSIUTUVA ENERGIA	ENERGIA- TEHOKKUUS	YHTEEN- LIITÄNNÄT	ILMASTO EU:N RAHOITTAMISSA OHJELMISSA	CO ₂ - LÄHDE:
2020	-20 %	20 %	20 %	10 %	2014–2020 20 %	
					2021–2027	HENKILÖAUTOT
2030	Vähintään -40 %	≥ 32 %	≥ 32,5 %	15 %	25 %	-37,5 % Pakettiautot -31 % Kuorma-autot - 30 %
Tarkistus ylöspäin vuoteen 2023 mennessä						

Kuva 3: Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet 2030.

Jäsenvaltiot määrittelevät lisäpolitiikkoja ja -toimenpiteitä vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseksi

Jäsenvaltiot laativat vuonna 2018 ensimmäistä kertaa luonnoksen yhdenmukaisesta kansallisesta energia- ja ilmastosuunnitelmasta.⁶ Suunnitelmien luonnokset osoittavat, että jäsenvaltiot edistyvät huomattavasti vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavan etenemissuunnitelman määrittelemisessä, vaikka lisätoimia tarvitaan vielä. Euroopan komissio on analysoinut suunnitelmien luonnosten yhteisvaikutusta vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseen ja antanut maakohtaisia suosituksia.⁷ Jäsenvaltioiden on viimeisteltävä suunnitelmansa vuoden 2019 loppuun mennessä.

Jo toteutetuilla kansallisilla politiikoilla ja toimenpiteillä kasvihuonekaasupäästöjen arvioidaan jäsenvaltioiden tuoreimpien päästöennusteiden yhteen kokoamisen perusteella vähentyvän vuoteen 2030 mennessä 30 prosentilla. Jos kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksissa suunnitellut toimenpiteet tai esitetyt tavoitteet toteutetaan, EU:n kasvihuonekaasupäästöjen arvioidaan vähentyvän yhteensä niin paljon, että tavoite vähentää päästöjä vähintään 40 prosentilla saavutetaan.

Jäsenvaltioiden kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten toimittamisen jälkeen toimittamat tuoreimmat ennusteet osoittavat, että jos suunnitellut politiikat toteutetaan, mutta esitetyt tavoitteet (päämäärät) jätetään toteuttamatta, päästöt saattavat vähentyä 36 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Tämä arvio on jonkin verran alhaisempi kuin kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten arvioinnissa esitetty arvio. Pääsyyt eroon ovat, että kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten arvioinnissa otetaan huomioon Alankomaiden ja Saksan omien suunnitelmien luonnoksissa esittämät kansalliset päämäärät ja että Puola esitti oman suunnitelmansa luonnoksessa ennusteita, joissa otetaan huomioon suunnitellut toimenpiteet, mutta ei toimittanut niitä koskevia tietoja raportoidessaan ennusteista vuonna 2019.

2. EU:N PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN (EU ETS) PÄÄSTÖT

EU:n päästökauppajärjestelmä (EU ETS) kattaa noin 11 000 voima- ja tuotantolaitosta sekä osallistujamaissa ja niiden välillä harjoitettavan lentoliikenteen.

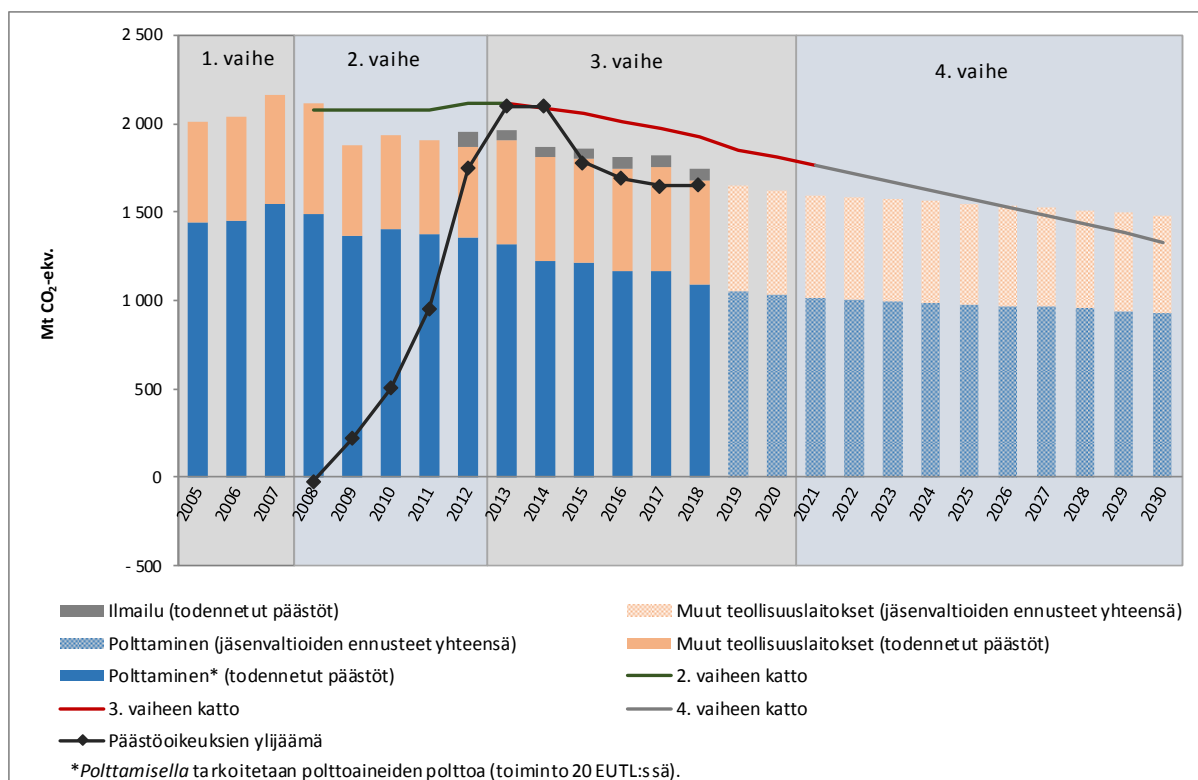
Unionin rekisteriin kirjattujen tietojen mukaan EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien kiinteiden laitosten kasvihuonekaasupäästöjen arvioidaan vuonna 2018 vähentyneen 4,1 prosenttia verrattuna vuoteen 2017. Päästöt vähenivät pääasiassa energia-alalla, kun taas teollisuuden päästöt vähenivät vain hieman.

Ilmailun päästöt kehittyivät niin, että todennetut päästöt lisääntyivät edelleen ja olivat vuonna 2018 yhteensä 67 miljoonaa hiilidioksiditonnia, jossa on kasvua vuoteen 2017 verrattuna 4 prosenttia.

Kuvassa 4 esitetään EU:n päästökauppajärjestelmän päästöjen aiempi ja ennustettu kehitys sekä päästökatto ja päästöoikeuksien kertynyt ylijäämä.

⁶ Tätä edellytetään energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetussa asetuksessa (EU) 2018/1999.

⁷ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-strategy-and-energy-union/governance-energy-union/national-energy-climate-plans>

Kuva 4: EU päästökauppajärjestelmän todennetut päästöt vuosina 2005–2018, nykyisiin toimenpiteisiin perustuvat jäsenvaltioiden ennusteet vuosiksi 2019–2030, päästökatto toisessa, kolmannessa ja neljännessä vaiheessa sekä päästöoikeuksien kertynyt ylijäämä vuosina 2008–2018 (Mt CO₂-ekv.).⁸

Käytettyjen tai vaihdettujen kansainvälisten hyvitysten määrä oli kesäkuun 2019 lopussa yhteensä noin 1,51 miljardia, mikä on yli 90 prosenttia sallitusta arvioidusta 1,6 miljardin enimmäismäärästä. Pelkästään kolmannessa vaiheessa (vuosina 2013–2020) oli kesäkuun 2019 loppuun mennessä vaihdettu 453,49 miljoonaa kansainvälistä hyvitystä.

Komissio on valmistellut vuonna 2019 tapahtunutta markkinavakaussuorituksen käyttöönottoa julkaisemalla järjestelmällisesti vuoden 2017 toukokuun puolivälistä alkaen edellisten vuosien ylijäämän⁹. Toukokuussa 2019 ylijäämä julkaistiin kolmatta kertaa, ja se oli noin 1,65 miljardia päästöoikeutta.¹⁰ Huutokaupattavien päästöoikeuksien määrää pienennetään vuoden 2018 ylijäämän ja EU:n päästökauppajärjestelmän neljättä päästökaupakautta (2021–2030) varten tarkistetun päästökauppajärjestelmää koskevan lainsäädännön perusteella lähes 397 miljoonalla päästöoikeudella vuoden 2019 syyskuusta joulukuuhun ja vuoden 2020 tammikuusta elokuuhun, mikä vastaa 24:ää prosenttia ylijäämästä.

⁸ Kuva osoittaa EU päästökauppajärjestelmän todennetut päästöt, toimialat ja maantieteellisen alueen kunakin vuonna, eikä sitä voida siksi pitää vuotta 2013 edeltävänä aikasarjana. Ilmailu kuuluu vuosien 2012–2018 päästökaton piiriin.

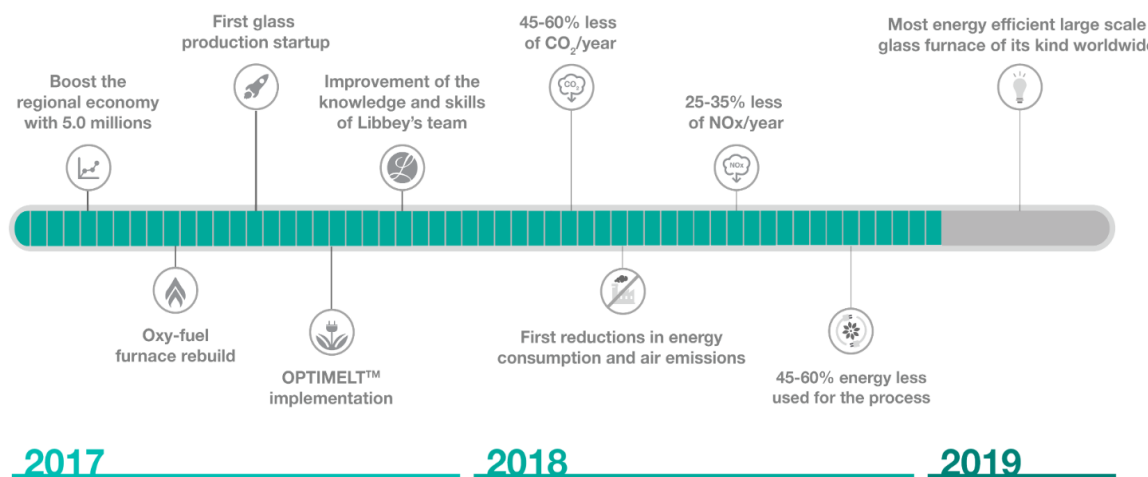
⁹ Ylijäämä vastaa markkinavakaussuorituksen perustamisesta annetussa asetuksessa määriteltyä 'liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärää'.

¹⁰ C(2019) 3288 final: Liikkeeseen laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän vuonna 2018 julkaiseminen direktiivillä 2003/87/EY perustettuun Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään liittyvän markkinavakaussuorituksen tarkoituksia varten.

LIFE15 OPTIMELT* – Demonstrointi: maakaasun termokemiallinen reformointi energiantensiivisten teollisuudenalojen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi – lasiteollisuus.

Hankkeessa toteutetaan ensimmäinen täysimittainen demonstrointi innovatiivisesta jätelämmön talteenottojärjestelmästä. OPTIMELT-teknologian avulla maakaasun lämpöä sitovaa reaktiota voidaan soveltaa savukaasun vesihöyryyn/hiilidioksidiin, jolloin lämmön talteenotto on suurempaa kuin aiemmissa korkean lämpötilan valmistusprosesseissa.

Hankkeelle on myönnetty 2,2 miljoonaa euroa EU:n ympäristö- ja ilmastotoimien rahoitusvälineestä eli LIFE-ohjelmasta.

*Hanke on esimerkki siitä, miten EU:n varoilla edistetään innovointia EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvilla toimialoilla.

3. TAAKANJAON MUKAISET PÄÄSTÖT

EU:n taakanjakolainsäädäntö kattaa useimpien sellaisten toimialojen päästöt, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään, kuten liikenteen, rakennusten, maatalouden (muut kuin hiilidioksidipäästöt) ja jätehuollon päästöt. Taakanjakopäätöksessä¹¹ asetetaan kansalliset päästötavoitteet vuodelle 2020. Ne ilmaistaan prosenttimuutoksina vuoden 2005 tasosta. Jäsenvaltioiden on myös noudatettava vuotuisia päästörajoja vuodesta 2013 vuoteen 2020. Samoin taakanjakoasetuksessa¹² asetetaan kansalliset päästötavoitteet vuodelle 2030.

Taakanjakotavoitteiden saavuttamisessa edistyminen

Jäsenvaltiot suunnittelevat parhaillaan, miten ne aikovat saavuttaa vuoden 2030 taakanjakotavoitteensa. Jos suunnitellut politiikat toteutetaan, EU voisi vähentää taakanjaon mukaisia

¹¹ Päätös N:o 406/2009/EY jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä.

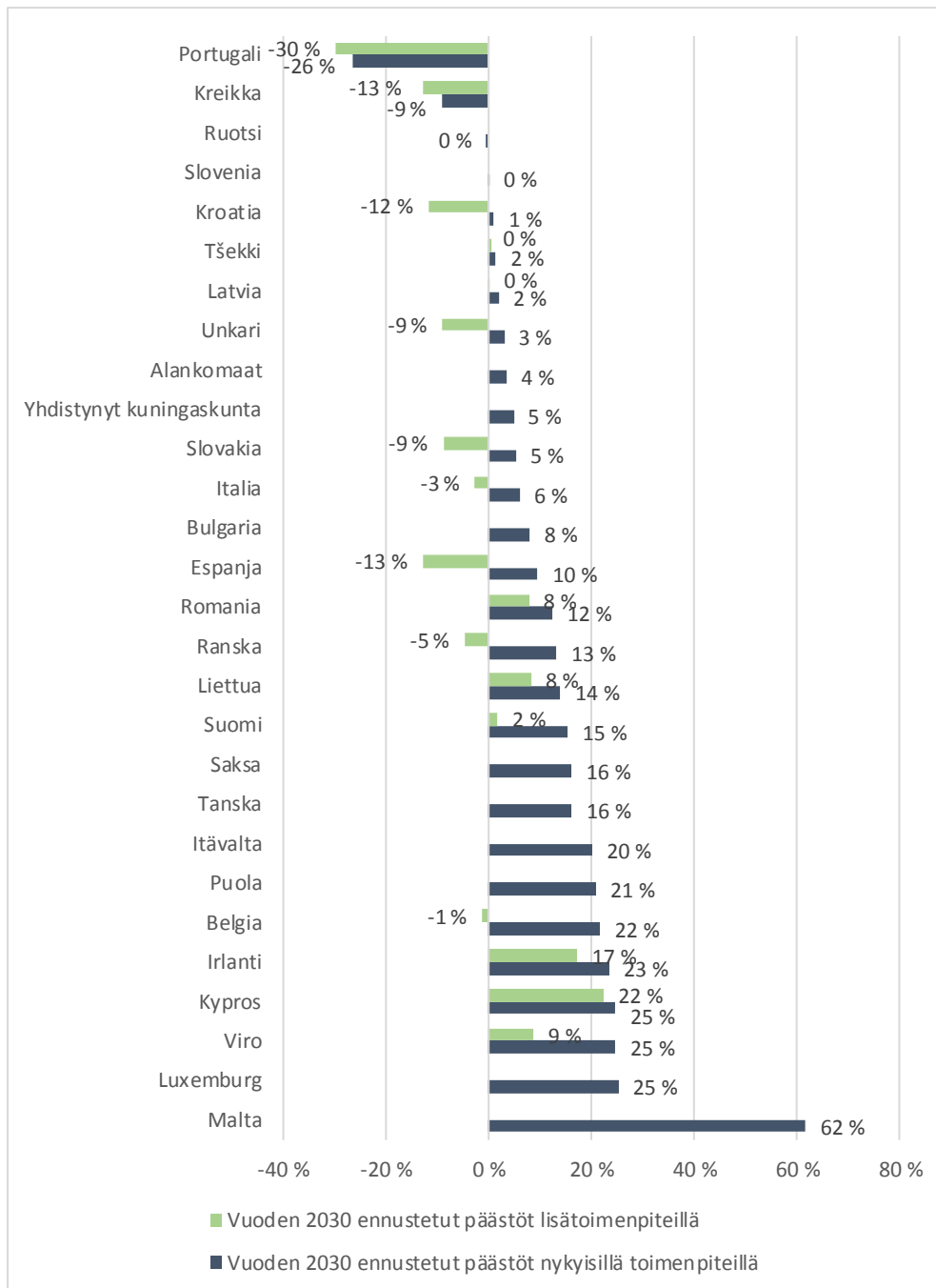
¹² Asetus (EU) 2018/842 sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi.

päästöjä 27–28 prosenttia¹³ vuoteen 2030 mennessä verrattuna vuoteen 2005. Tämä merkitsisi selvää edistymistä nykyisiin politiikkoihin verrattuna, joilla päästöt vähenisivät 20 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Taakanjaon mukaisen 30 prosentin päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on kuitenkin määriteltävä lisätoimenpiteitä. Euroopan komissio on suositellut useille jäsenvaltioille, että ne tarkentaisivat lopullisissa kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan strategiaansa, jotta jäsenvaltiot voivat saavuttaa EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisten alojen kasvihuonekaasupäästöjä koskevan koko kaudeksi 2021–2030 asetetun tavoitteensa¹⁴.

Kuvassa 5 esitetään, kuinka paljon jäsenvaltioiden vuoden 2030 taakanjakotavoitteet sekä päästöennusteet nykyisillä toimenpiteillä ja lisätoimenpiteillä eroavat toisistaan.

¹³ Jäsenvaltioiden maaliskuussa 2019 toimittamat ennusteet ”lisätoimenpiteillä” osoittavat, että vähennys olisi 27 prosenttia, kun taas kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksiin sisältyvien lisätoimenpiteet käsittävien skenaarioiden arvioinnin mukaan vähennys olisi 28 prosenttia.

¹⁴ EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisten alojen kasvihuonekaasupäästöjä koskevat tavoitteet käsittävät taakanjakoasetuksen mukaiset kansalliset tavoitteet ja LULUCF-asetuksen (ks. kohta 4) mukaisen ei debetsaldoa -sitoumuksen.

Kuva 5: Vuoden 2030 taakanjakotavoitteiden sekä nykyisiin toimenpiteisiin ja lisätoimenpiteisiin perustuvien ennustettujen päästöjen väliset erot prosentteina perusvuoden 2005 päästöistä. Negatiiviset arvot tarkoittavat tavoitteiden ylittymistä, positiiviset arvot tavoitteista jäämistä.

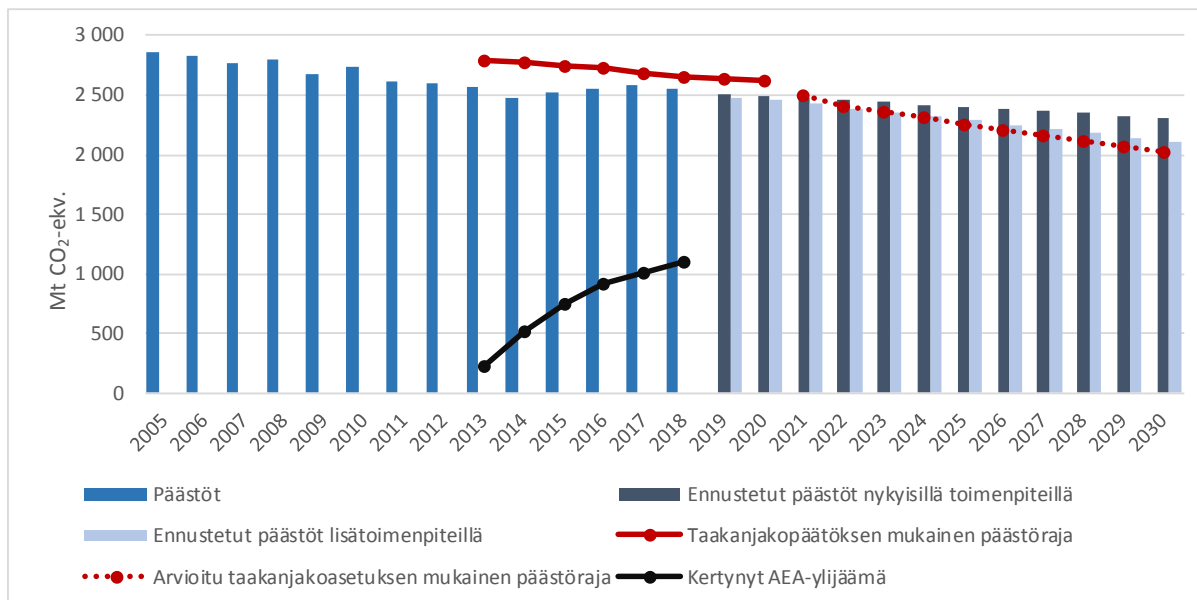
Kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten perusteella jäsenvaltioille annetut suositukset

Euroopan komissio antoi kesäkuussa 2019 suosituksia jäsenvaltioille näiden kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten perusteella. EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisten alojen kasvihuonekaasupäästöjen osalta useille jäsenvaltioille suositeltiin, että ne

- selventävät, miten ne aikovat saavuttaa EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisten alojen kasvihuonekaasupäästöjä koskevan vuodeksi 2030 asetetun kansallisen tavoitteen harkitsemalla uusia kustannustehokkaita politiikkoja kaudeksi 2021–2030
- selventävät, miten ne aikovat noudattaa vaatimusta, jonka mukaan maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta (LULUCF) aiheutuvat päästöt eivät saa ylittää poistumia
- ottavat huomioon myös muille jäsenvaltioille taakanjakoasetuksen nojalla kustannustehokkaasti tehtävät siirrot rahoituslähteenä.

Useille jäsenvaltioille suositeltiin myös, että ne harkitsisivat uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevien tavoitteidensa tavoitetasoa uudelleen, jotta vaje EU:n tavoitetasoon verrattuna voidaan kattaa. Lisäksi monille jäsenvaltioille suositeltiin, että ne analysoisivat suunniteltujen energia- ja ilmastopolitiikkojen ja -toimenpiteiden vuorovaikutusta ilman enänuhtauksia koskevan politiikan kanssa luonnoksessa esitettävä tarkemmin

Kuten kuvasta 6 käy ilmi, taakanjakopäätöksen kattamat päästöt olivat 11 prosenttia pienemmät vuonna 2018 kuin vuonna 2005. Näin ollen EU ylitti kolmella prosenttiyksiköllä välitavoitteensa, joka on kahdeksan prosentin vähennys. Siitä lähtien, kun järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2013, EU:n laajuiset päästöt ovat jääneet joka vuosi alle kokonaisrajan. Tämä johti vuosina 2013–2018 vuotuisten päästökiintiöyksiköiden (AEA:t) noin 1 110 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonniin kumulatiiviseen ylijäämään. Päästöjen ennustetaan vuoteen 2020 asti jäävän alle vuotuisen rajan, ja taakanjaon mukaisille päästöille vuodelle 2020 asetetun tavoitteen ennustetaan ylittyvän kolmella prosenttiyksiköllä nykyisten toimenpiteiden perusteella.

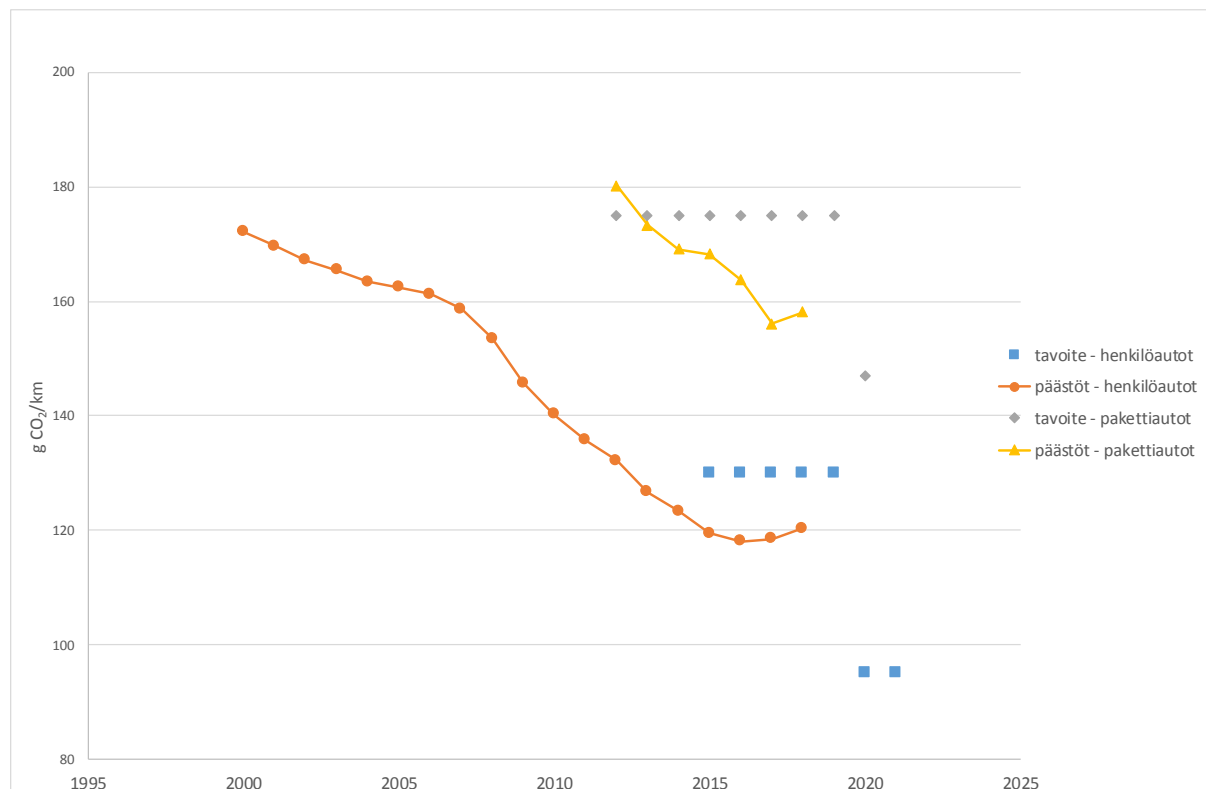

Kuva 6: Taakanjakolainsäädännön nykyisin kattamien toimialojen päästöt vuosina 2005–2030 ja vuotuiset päästökiintiöyksiköt (Mt CO₂-ekv.).

Taakanjakolainsäädännön kattamien toimialojen päästöt vähenivät vähitellen vuodesta 2005 vuoteen 2014. Vuoden 2014 jälkeen päästöt kasvoivat kolmena peräkkäisenä vuonna ja vähenivät sitten vuonna 2018.

Yli kolmannes taakanjaon mukaisista päästöistä on **liikenteen** päästöjä. Ne vähenivät vuosina 2007–2013, minkä jälkeen ne ovat kasvaneet joka vuosi viiden viime vuoden aikana. Nyt liikenteen päästöt ovat vain kolme prosenttia pienemmät kuin vuonna 2005. Nykyisillä toimenpiteillä tapahtuu jäsenvaltioiden ennusteiden mukaan pientä parantumista (7 prosentin vähennys verrattuna vuoteen 2005) vuoteen 2030 mennessä. Jos suunnitellut politiikat ja toimenpiteet toteutetaan, liikenteen päästöt vähenevät kuitenkin ennusteiden mukaan 18 prosenttia vuoteen 2030 mennessä verrattuna vuoteen 2005.

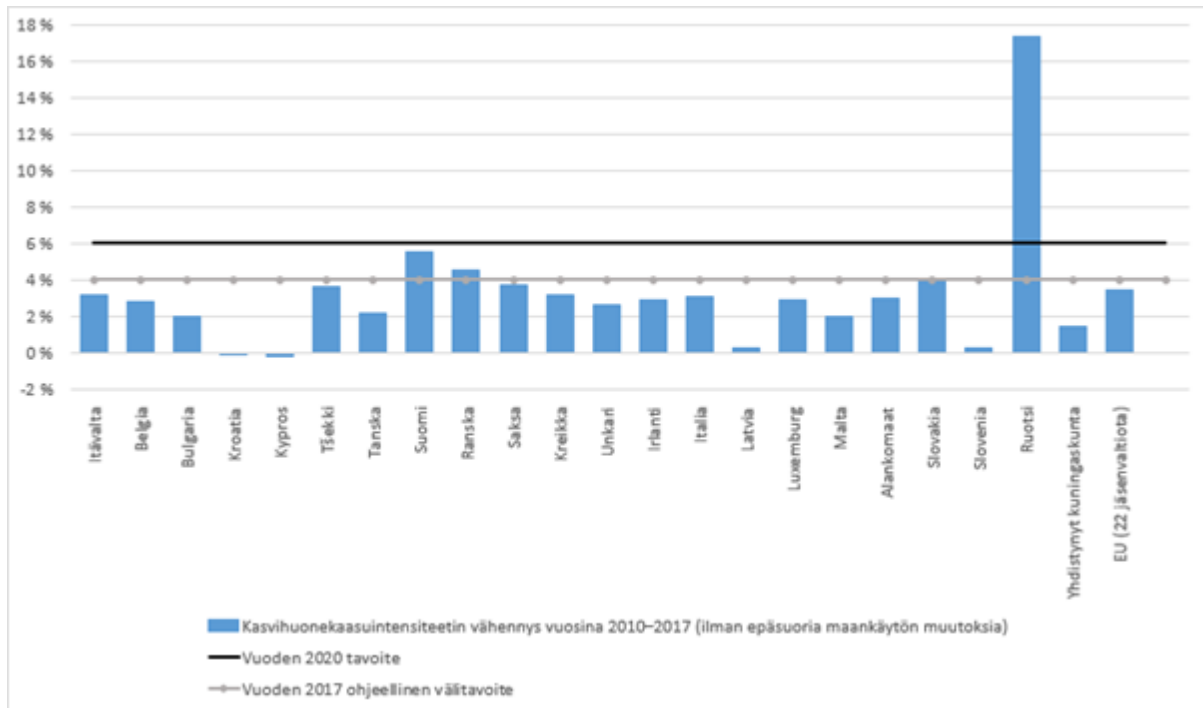
Uusille henkilö- ja pakettiautoille vahvistetut hiilidioksidipäästönormit ovat keskeisiä tieliikenteen päästöjen vähenemistä edistäviä tekijöitä. Vaikka uusien henkilö- ja pakettiautojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt kilometriä kohti ovat pienemmät kuin nykyisin sovellettavat tavoitteet, kuten jäljempänä olevassa kuvassa 7 esitetään, vuoden 2018 alustavien tietojen mukaan päästöt kasvavat vuoteen 2017 verrattuna. Ajoneuvojen valmistajien on siksi vähennettävä merkittävästi ajoneuvojensa päästöjä – keskimäärin noin 25 g CO₂/km henkilöautoilla ja 11 g CO₂/km pakettiautoilla – jotta tulevat vuoden 2020 ja 2021 tavoitteet saavutetaan.

Kuva 7: Uusien henkilö- ja pakettiautojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt kilometriä kohti.

Polttoaineiden laatua koskeva direktiivi edistää liikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähenemistä. Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on edellytettävä, että polttoaineiden toimittajat vähentävät toimitettujen polttoaineiden elinkaarenaikaista kasvihuonekaasuintensiteettiä kuudella prosentilla vuoteen 2020 mennessä verrattuna vuoteen 2010. Toimitettujen polttoaineiden keskimääräinen kasvihuonekaasuintensiteetti vuonna 2017 oli 3,4 prosenttia pienempi kuin vuonna 2010 (luku perustuu 22 jäsenvaltion toimittamiin tietoihin, jotka raportoitiin ensimmäistä kertaa vuonna 2019). Kuten kuvasta 8 käy ilmi, saavutettu edistys vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioittain, mutta lähes

kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettavan nopeasti lisätoimia sen varmistamiseksi, että vuoden 2020 tavoite saavutetaan.

Kuva 8: EU:n polttoaineiden toimittajien saavuttamat polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteetin vähennykset tietoja toimittaneissa 22 jäsenvaltiossa vuosina 2010–2017.

Päästöt, jotka aiheutuvat **energiankäytöstä rakennuksissa**, vaihtelevat jonkin verran vuodesta toiseen sähkön liittyvän lämmityskysynnän mukaan. Pidemmällä aikavälillä päästöt ovat vähentyneet, ja laskusuuntauksen ennustetaan jatkuvan vuoteen 2030 saakka. Ennustettu päästöjen väheneminen kuvastaa sitä, että saatavilla on energian tarvetta vähentäviä kaupallistettavia teknologioita ja että uusiutuvat energialähteet otetaan mukaan energialähteiden yhdistelmään. Jäsenvaltiot ovat suunnitelleet uusia politiikkoja, joilla voidaan vähentää päästöjä nykyistä nopeammin.

Maatalouden (muut kuin hiilidioksidi)päästöt olivat samalla tasolla vuonna 2018 kuin vuonna 2005, ja nykyisillä politiikoilla niiden arvioidaan pysyvän samalla tasolla vuoteen 2030 saakka. Jopa siinä tapauksessa, että suunnitellut politiikat toteutetaan, päästöt vähenevät ennusteiden mukaan vain hyvin vähän.

Verbiostraw-biokaasulaitos*

Verbiostraw-biokaasulaitos muuntaa olkea biometaaniksi, joka syötetään paikalliseen maakaasuverkkoon. Laitoksen kapasiteetti on nykyisin 8 megawattia, mutta sitä on tarkoitus nostaa 16,5 megawattiin, jolloin laitos tuottaisi biometaania jopa 140 gigawattituntia vuodessa.

Hanke on ensimmäinen laatuaan: sillä demonstroidaan kehittyntä biokaasuteknologiaa laajassa mittakaavassa. Laitos käyttää innovatiivista mono-olkifermentaatioteknologiaa biometaanin valmistamiseen pelkästään oljesta. Hankkeella osoitetaan, että biopolttoaineita voidaan valmistaa paitsi elintarvikeraaka-aineista myös maatalousjätteistä.

Laitos sijaitsee Schwedtissä Brandenburgissa Saksassa. Hankkeelle on myönnetty 22,3 miljoonaa euroa rahoitusta NER300-ohjelmasta.

*Hanke on esimerkki siitä, miten EU:n varoilla edistetään innovointia taakanjakolainsäädännön kattamilla toimialoilla.

Jätehuollon päästöt vähenivät 33 prosenttia vuosina 2005–2018, ja jyrkän laskusuuntauksen ennustetaan jatkuvan.

Taakanjakopäätöksen piiriin kuuluvat **teollisuuden ja muiden alojen** päästöt olivat 12 prosenttia pienemmät vuonna 2017 kuin vuonna 2005, ja niiden ennustetaan vähenevän edelleen. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että monet otsonikerrosta heikentävät aineet ovat myös voimakkaita kasvihuonekaasuja. EU täyttää jo kansainväliset velvoitteensa lopettaa otsonikerrosta heikentävien aineiden kulutus vaiheittain vuoteen 2020 mennessä, kuten Montrealin pöytäkirjassa edellytetään. Montrealin pöytäkirjan mukaisesti laskettu EU:n kulutus¹⁵ on ollut negatiivinen vuodesta 2010 lähtien vuotta 2012 lukuun ottamatta. Vuonna 2017 kulutuksen laskettiin olleen -4 080 tonnia. Negatiivinen kulutus tarkoittaa sitä, että otsonikerrosta heikentäviä aineita hävitetään tai viedään EU:sta enemmän kuin niitä

¹⁵ Yhdistelmäparametri, jossa otetaan huomioon otsonikerrosta heikentävien aineiden tuonti, vienti, valmistus ja hävittäminen lukuun ottamatta raaka-aineena käyttöä.

valmistetaan tai tuodaan EU:hun. Tulokset osoittavat, ettei otsonikerrosta heikentäviä aineita käytetä uudelleen sovelluksissa, jos käytettävissä on ympäristöystävällisempiä vaihtoehtoja.

Komissio arvioi otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevan asetuksen¹⁶ vuonna 2019. Arviointi osoittaa, että vaikka asetuksella pystytään saavuttamaan sen tavoitteet hyvin tehokkaasti, saattaisi olla mahdollista saavuttaa samat tulokset tehokkaammin.

Fluoratut kaasut (F-kaasut) ovat kaasuja, joita käytetään usein korvaamaan otsonikerrosta heikentäviä aineita. Fluoratut kaasut ovat kuitenkin voimakkaita kasvihuonekaasuja. Fluorattuja kaasuja koskevassa asetuksessa¹⁷ säädetään EU:n laajuisesta fluorihiihivedyistä (HFC-yhdisteistä) luopumisesta, joka toteutetaan asteittain vuodesta 2015 alkaen, ja muista F-kaasupäästöjä koskevista toimenpiteistä. Tavoitteena on vähentää päästöjä kahdella kolmanneksella vuosina 2014–2030. HFC-yhdisteitä koskee myös Montrealin pöytäkirjaan tehty Kigalin muutos, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2019.

Vuotta 2017 koskevat tiedot osoittavat, että F-kaasujen tarjonta pieneni kaksi prosenttia, mitä tulee ilmastovaikutukseen (CO₂-ekv.), mutta kasvoi kolme prosenttia massana ilmaistuna vuoteen 2016 verrattuna. Vuonna 2017 kiintiöjärjestelmän mukaisesti markkinoille saatettu määrä oli 0,4 prosenttia pienempi kuin suurin sallittu määrä.¹⁸ Tämä myönteinen kehitys kuvastaa siirtymistä kaasuihin, joiden lämmitysvaikutus on alhaisempi, ja osoittaa, että asetuksella voidaan tosiasiallisesti vähentää F-kaasujen päästöjä.

Taakanjakopäätöksen noudattaminen jäsenvaltioissa

Kaikki 28 jäsenvaltiota täyttivät taakanjakopäätöksen mukaiset velvoitteensa vuosina 2013–2016. **Malta** ylitti vuotuiset päästökiintiöyksikkönsä kaikkina kyseisinä vuosina, mutta kattoi alijäämän ostamalla vuotuisia päästökiintiöyksiköitä Bulgarialta. **Suomi, Puola, Irlanti, Saksa ja Belgia** ylittivät vuotuiset päästökiintiöyksikkönsä vuonna 2016, mutta pystyivät kattamaan alijäämän käyttämällä ylijääneitä vuotuisia päästökiintiöyksiköitä, jotka oli talletettu aiempina vuosina. **Ruotsi** ei käyttänyt kaikkia vuotuisia päästökiintiöyksiköitään ja mitätöi vuosilta 2013–2016 kertyneen ylijäämänsä vahvistaakseen järjestelmän ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä. Kaikki muut jäsenvaltiot tallettivat ylijäämänsä mahdollista myöhempää käyttöä varten. Puhtaan kehityksen mekanismista (CDM) tai yhteistoteutuksesta (JI) saatavia kansainvälisiä hyvityksiä ei käytetty taakanjakopäätöksen mukaisten velvoitteiden täyttämiseen.

Vuotta 2017 koskeva vaatimustenmukaisuusykli on käynnissä. Vuonna 2017 **Maltan** päästöt ylittivät sen vuotuiset päästökiintiöyksiköt 23 prosenttiyksiköllä. Maltan on siksi taas hankittava vuotuisia päästökiintiöyksiköitä ja/tai kansainvälisiä hankehyvityksiä. **Saksassa, Puolassa, Irlannissa, Virossa, Itävallassa, Bulgariassa ja Kyproksessa** päästöt ylittivät vuoden 2017 vuotuiset päästökiintiöyksiköt 2–7 prosenttiyksiköllä. Myös **Liettuassa ja Luxemburgissa** päästöt ylittivät hieman vuotuiset päästökiintiöyksiköt. Näillä jäsenvaltioilla on ylijääneitä vuotuisia

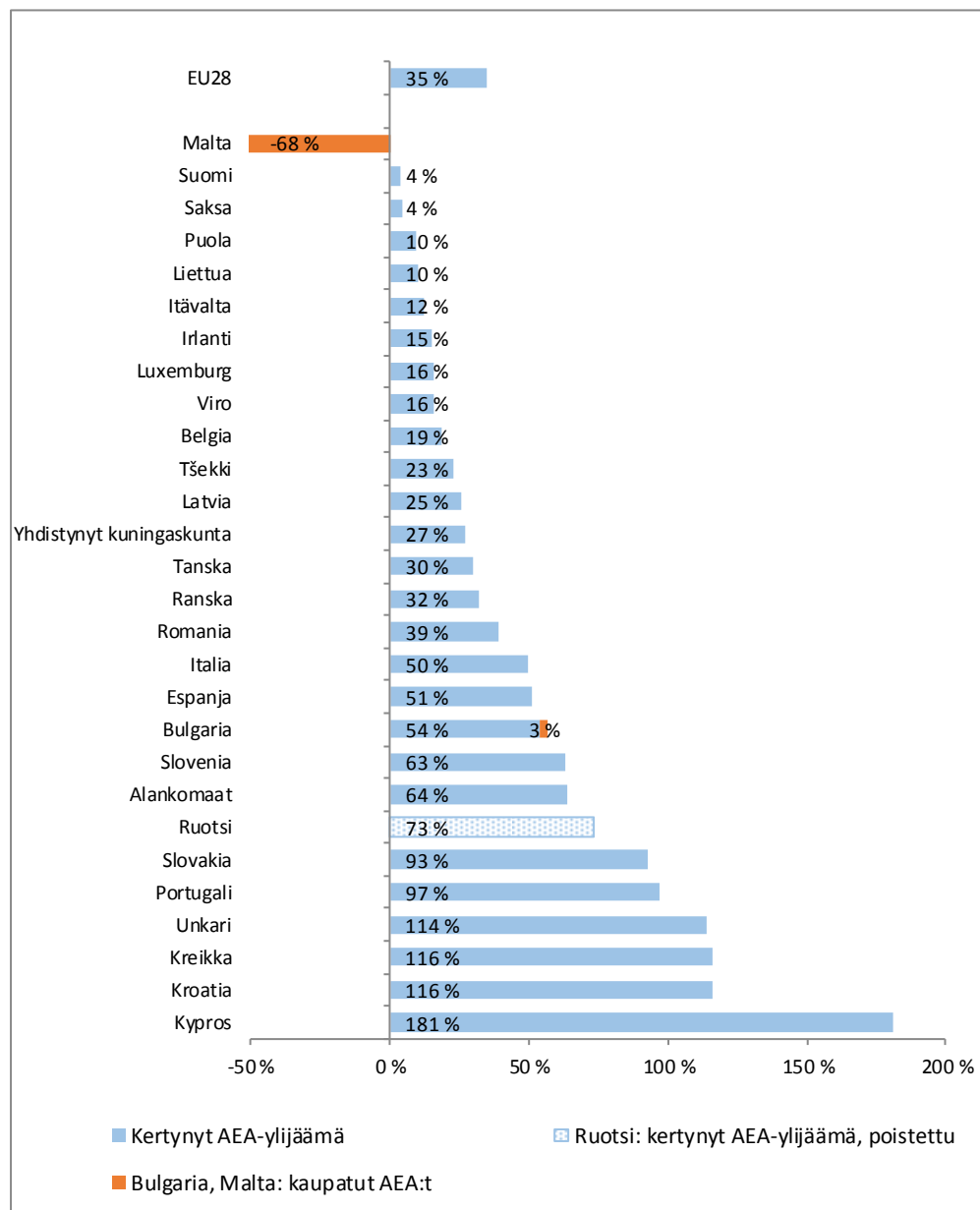
¹⁶ Asetus (EY) N:o 1005/2009 otsonikerrosta heikentävistä aineista.

¹⁷ Asetus (EU) N:o 517/2014 fluoratuista kasvihuonekaasuista.

¹⁸ *Fluorinated greenhouse gases 2018 – data reported by companies on the production, import, export and destruction of fluorinated greenhouse gases in the European Union, 2007–2016*, European Environment Agency.

päästökiintiöyksiköitä, jotka on talletettu aiempina vuosina ja joita voidaan käyttää taakanjakopäätöksen noudattamisen varmistamiseksi.

Vuotuisten päästökiintiöyksiköiden kumulatiivinen ylijäämä jäsenvaltioittain vuosina 2013–2017 esitetään kuvassa 9.

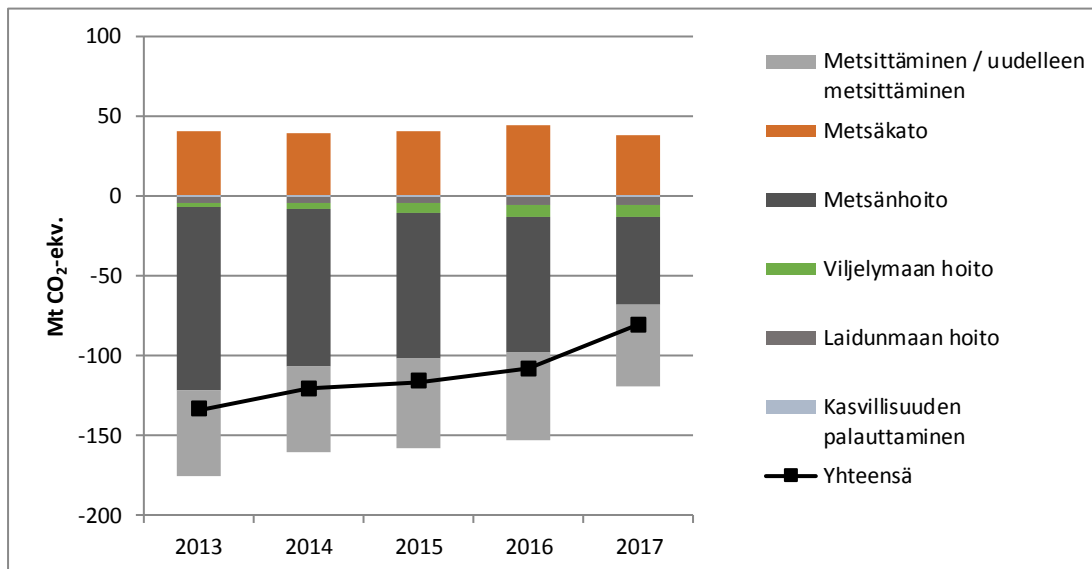
Kuva 9: AEA:iden kumulatiivinen ylijäämä prosenttiosuutena perusvuoden 2005 päästöistä (2013–2017).

Vuoden 2018 alustavat tiedot osoittavat, että tilanne on samankaltainen kuin vuonna 2017. **Malta** ylitti vuotuiset päästökiintiöyksikkönsä 27 prosenttiyksiköllä, **Irlanti** 12 prosenttiyksiköllä ja **Puola** 9 prosenttiyksiköllä. Myös **Viron**, **Luxemburgin**, **Saksan**, **Itävallan**, **Bulgarian**, **Kyproksen**, **Suomen** ja **Belgian** päästöt olivat suuremmat kuin niiden vuotuiset päästökiintiöyksiköt. Kaikkien näiden jäsenvaltioiden päästöt olivat niiden vuotuisia päästökiintiöyksiköitä suuremmat jo joko vuonna 2016 tai 2017 taikka molempina kyseisinä vuosina.

Vuoden 2018 osalta kaikki jäsenvaltiot Maltaa lukuun ottamatta saattavat yhä pystyä täyttämään velvoitteensa käyttämällä aiempina vuosina talletettuja vuotuisia päästökiintiöyksiköitä. Vuosina 2019 ja 2020 eräillä jäsenvaltioilla ei kuitenkaan ehkä enää ole talletettuja päästökiintiöyksiköitä riittävästi mahdollisten alijäämien kattamista varten. Ennusteet osoittavat, että **Maltalle, Saksalle, Irlannille ja Itävalle** kertyy todennäköisesti vuotuisten päästökiintiöyksiköiden nettoalijäämää kaudella 2013–2020. Jos nettoalijäämää kertyy, jäsenvaltioiden on käytettävä taakanjakopäätöksen mukaisia joustomekanismeja (päästökiintiöyksiköiden tallettamisen ja lainaamisen lisäksi).

4. MAANKÄYTTÖ, MAANKÄYTÖN MUUTOS JA METSÄTALOUS

Maankäyttö ja metsätalous voivat aiheuttaa sekä hiilidioksidipäästöjä että hiilidioksidin poistumia ilmakehästä. EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet varmistamaan, että tämän alan lisätoimista vuosina 2013–2020 aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt ja poistumat otetaan huomioon niiden Kioton pöytäkirjan mukaisessa vähennystavoitteessa. Näitä päästöjä ja poistumia ei kuitenkaan oteta huomioon EU:n tavoitteessa, jonka mukaan unionin päästöjä vähennetään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Kuva 10: Alustavat tilitettyt päästöt ja poistumat niiden toimintojen osalta, jotka ilmoitetaan Kioton pöytäkirjan mukaisesti, toinen velvoitekausi, EU28.¹⁹

EU:n toimintokohtaiset ”tilitetty” debet- ja creditsaldot vuosilta 2013–2017 tuottavat keskimääräisen nielun, joka on -111,9 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnin.²⁰ Tilitetty nettomääräiset creditsaldot vähenivät -133,9 miljoonasta hiilidioksidiekvivalenttitonnista -80,5 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin vuosina 2013–2017. Nämä EU:ta koskevat määrät sisältävät sekä

¹⁹ Metsänhoitohyvityksille asetetaan katto, ja ne esitetään vuosikeskiarvoina, jos niiden kokonaismäärä ylittää tarkastelukaudesta katon, joka on simuloitu saman kauden osalta.

²⁰ Tilinpidon avulla voidaan arvioida politiikkoja ja nostaa tavoitetasoa päästöjä vähentävien ja poistumia lisäävien toimien lisäämiseksi. On syytä huomata, että tilinpidon debet- ja creditsaldot ovat alustavia ja simuloituja, koska lopullinen tilinpito on saatavilla vasta velvoitekauden päätyttyä (joulukuussa 2020). Toiminnon mukaan sovelletaan erilaisia tilinpitosääntöjä: metsittäminen / uudelleen metsittäminen ja metsäkato: brutto-netto-laskenta perustasona 0; laidunmaan hoito, viljelymaan hoito ja kasvillisuuden palauttaminen: netto-netto-laskenta verrattuna perustason (yleensä vuoden 1990 päästöt ja poistumat); metsänhoito: ero metsänhoidon vertailutasoon verrattuna.

Kioton pöytäkirjan mukaiset ”pakolliset” (metsittäminen / uudelleen metsittäminen, metsäkato ja metsänhoito) että ”valitut” toiminnot²¹.

Edellä esitetty nettomääräisten kreditsaldojen väheneminen johtui pääasiassa kreditsaldojen vähenemisestä tai niiden muuttumisesta debetsaldoiksi metsänhoidon osalta Kroatiassa, Tšekissä, Tanskassa, Ranskassa, Italiassa, Liettuassa, Portugalissa, Sloveniassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Pääsyyinä oli hakkuuasteen kasvu. Se johtui lähinnä puun kysynnän selvästä lisääntymisestä ja hakkuista edistävistä kansallisista politiikoista sekä vähemmässä määrin siitä, että useammat metsät saavuttivat hakkuukypsyyden esimerkiksi Tanskassa ja Ranskassa. Myös luonnolliset häiriötekijät lisäsivät päästöjä. Esimerkiksi Italian ja Portugalin maastopaloista vuonna 2017 aiheutuneet päästöt olivat suurimpien koskaan mitattujen päästöjen joukossa. Tuholaiset ja myrskytuulet ovat vahingoittaneet merkittävästi metsiä Liettuassa, Sloveniassa ja Tšekissä.

On epävarmaa, jatkuuko tämä kehityssuunta. Luonnollisten häiriötekijöiden odotetaan kuitenkin ilmastomuutoksen vuoksi aiheuttavan yhä useammin häiriöitä. Markkinakäyttäytyminen riippuu pääasiassa taloudellisesta tilanteesta. Materiaalien korvaamista ja puun energiakäyttöä koskevien aloitteiden sekä metsitys- ja uudelleenmetsitysohjelmien odotetaan lisääntyvän, koska niitä edistetään politiikoilla, jotka tulevat voimaan vuonna 2021.

Kioton pöytäkirjan toisella velvoitekaudella sovellettavien tilinpitosaäntöjen mukaan Kyproksessa, Tšekissä, Suomessa, Ranskassa, Italiassa, Latviassa, Liettuassa, Alankomaissa, Portugalissa ja Sloveniassa on nettomääräisiä debetsaldoja ainakin yhtenä vuonna tässä alustavassa tilinpidossa.

Maa-alueista aiheutuvat päästöt ja poistumat sisällytettiin ensimmäistä kertaa vuoden 2030 ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin. LULUCF-asetuksessa²² edellytetään, että kukin jäsenvaltio varmistaa vuodesta 2021 alkaen, että tilitetut maankäytön päästöt kompensoidaan kokonaan poistamalla vastaava määrä hiilidioksidia ilmakehästä kyseisellä alalla toteutettavien toimien avulla. Tämä niin sanottu ei debetsaldoa -sääntö tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden on kompensoitava metsäkadosta aiheutuvia päästöjä esimerkiksi vastaavilla hiilinieluilla, jotka ovat tulosta metsittämisestä, tai parantamalla olemassa olevien metsien kestävä hoitoa.

Jäsenvaltiot ovat toimittaneet kansalliset metsätalouden tilinpitosuunnitelmat, mukaan lukien ehdotetut metsien vertailutasot. Asiantuntijaryhmä on tehnyt ehdotuksista teknisen arvioinnin²³, ja Euroopan komissio on antanut teknisiä suosituksia²⁴ kansallisten suunnitelmien parantamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tämän perusteella tarkistettava suunnitelmiaan 31. joulukuuta 2019 mennessä.

Komission tiedonannossa ”Puhdas maapallo kaikille”²⁵ otetaan huomioon myös maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden päästöt ja poistumat. Tällä hetkellä EU:n maa-alueet varastoivat enemmän päästöjä kuin mitä ne vapauttavat. Vaikka tämän nielun ennustetaan pienenevän, sillä on oltava entistä suurempi merkitys yhdessä muiden teknisten ratkaisujen kanssa, jotta voidaan kompensoida muilta aloilta peräisin olevat jäljelle jäävät päästöt ja saavutetaan hiilineutraalius vuoteen 2050 mennessä, kuten kuvassa 1 kuvataan.

²¹ Seitsemän jäsenvaltiota valitsi viljelymaan hoidon, kuusi laidunmaan hoidon, yksi kasvillisuuden palauttamisen ja yksi kosteikkojen kuivatuksen ja uudelleen vettämisin, mutta tämän on vielä toimitettava tietoja määristä.

²² Asetus (EU) 2018/841 maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin.

²³

<https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3638&news%20=1&Lang=FI>

²⁴ SWD(2019) 213 final.

²⁵ COM(2018) 773 final.

5. POLITIIKAN KEHITYS SITTEEN LOKAKUUN 2018

EU jatkaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimintapoliittisten puitteidensa kehittämistä. Viime vuoden aikana on edistytty huomattavasti tieliikenteen päästöjen vähentämisessä ja kestävän rahoituksen edistämisessä.

Tieliikenne

Asetuksessa²⁶, joka annettiin 17. huhtikuuta 2019, asetetaan uudet hiilidioksidipäästönormit henkilö- ja pakettiautoille vuoden 2020 jälkeiseksi ajaksi. Uusien henkilöautojen keskimääräisten päästöjen on oltava vuoteen 2025 mennessä 15 prosenttia pienemmät ja vuoteen 2030 mennessä 37,5 prosenttia pienemmät kuin vuonna 2021 ja uusien pakettiautojen keskimääräisten päästöjen vastaavasti 15 prosenttia pienemmät ja 31 prosenttia pienemmät kuin vuonna 2021.

Asetuksessa²⁷, joka annettiin 20. kesäkuuta 2019, asetetaan EU:ssa ensimmäistä kertaa hiilidioksidipäästönormit raskaille hyötyajoneuvoille. EU:ssa markkinoille saatettavien uusien kuorma-autojen keskimääräisten päästöjen on vuoteen 2025 mennessä oltava 15 prosenttia pienemmät ja vuoteen 2030 mennessä 30 prosenttia pienemmät kuin vuonna 2019.

Molempiin asetuksiin sisältyy kannustinmekanismi, jolla edistetään päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen käyttöönottoa vuodesta 2025 alkaen käytettävien vertailuarvojen perusteella. Asetuksiin sisältyy myös uusia säännöksiä sen varmistamiseksi, että määritetyt päästöt edustavat todellisia ajolosuhteita.

Lisäksi 20. kesäkuuta 2019 hyväksyttiin puhtaita ajoneuvoja koskevan direktiivin tarkistus²⁸. Sillä edistetään puhtaita liikkuvuusratkaisuja julkisissa hankintamenettelyissä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto käyvät neuvotteluja myös seuraavien direktiivien tarkistamisesta: i) eurovinjettidirektiivi²⁹, jolla edistetään älykkäämpiä tieinfrastruktuurin käyttömaksuja ja ii) yhdistettyjä kuljetuksia koskeva direktiivi³⁰, jolla edistetään eri liikennemuotojen (esimerkiksi kuorma-autot ja junat) yhdistettyä käyttöä tavarankuljetuksissa.

Kestävä rahoitus

Sijoitustapojen muuttaminen on välttämätöntä EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi. Osana lainsäädäntötoimintaansa EU on mukauttamassa rahoitus- ja pääomamarkkinoiden sääntelykehystä ilmastoon liittyviin haasteisiin. Maaliskuussa 2018 komissio esitti kattavan toimintasuunnitelman³¹, jolla sisällytettäisiin kestävyys pääomamarkkinoiden toimintaan. Suunnitelmalla on kolme päätavoitetta: ohjataan pääomavirrat kestäviin investointeihin, hallitaan rahoitusriskejä, jotka aiheutuvat ilmastonmuutoksesta, ympäristön pilaantumisesta ja yhteiskunnallisista ongelmista, ja suositetaan taloudellisessa ja rahoitustoiminnassa läpinäkyvyyttä ja pitkäjänteisyyttä.

²⁶ Asetus (EU) 2019/631 hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille.

²⁷ Asetus (EU) 2019/1242 hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille raskaille hyötyajoneuvoille.

²⁸ Direktiivi (EU) 2019/1161 puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä annetun direktiivin 2009/33/EY muuttamisesta.

²⁹ https://ec.europa.eu/transport/modes/road/news/2017-05-31-europe-on-the-move_en

³⁰ https://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-4242_fi.htm

³¹ COM(2018) 97 final.

Toukokuussa 2018 Euroopan komissio esitti ensimmäisen paketin lainsäädäntötoimenpiteitä³² toimintasuunnitelman toteuttamiseksi. Lainsäätäjät ovat päässeet yksimielisyyteen kestäviin sijoituksiin ja kestävyysriskeihin liittyvien tietojen antamista koskevasta asetuksesta sekä vähähiilisuuden ja positiivisten hiilivaikutusten vertailuarvoja koskevasta asetuksesta. Komissio on antanut yrityksille ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevat suuntaviivat³³ muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin mukaisesti. Parhaillaan neuvotellaan ehdotuksesta, joka koskee kestävä sijoittamista helpottavasta kehyksestä annettavaa asetusta (jolla otetaan käyttöön niin sanottu kestävyysluokitusjärjestelmä). Myös toimintasuunnitelman muita osia koskeva valmistelu ja muu kuin lainsäädäntötyö edistyvät.

6. ILMASTOTOIMIEN RAHOITUS

Ilmastotoimien sisällyttäminen EU:n talousarvioon

EU aikoo käyttää keskimäärin vähintään 20 prosenttia talousarviostaan ilmastoon liittyviin menoihin vuosina 2014–2020. Uusimpien tietojen mukaan ilmastoon liittyvien menojen osuus vuoden 2018 talousarviosta oli 20,7 prosenttia.³⁴ Näiden menojen osuus olisi talousarviossa keskimäärin 209 miljardia euroa (19,7 prosenttia talousarviosta) nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa.

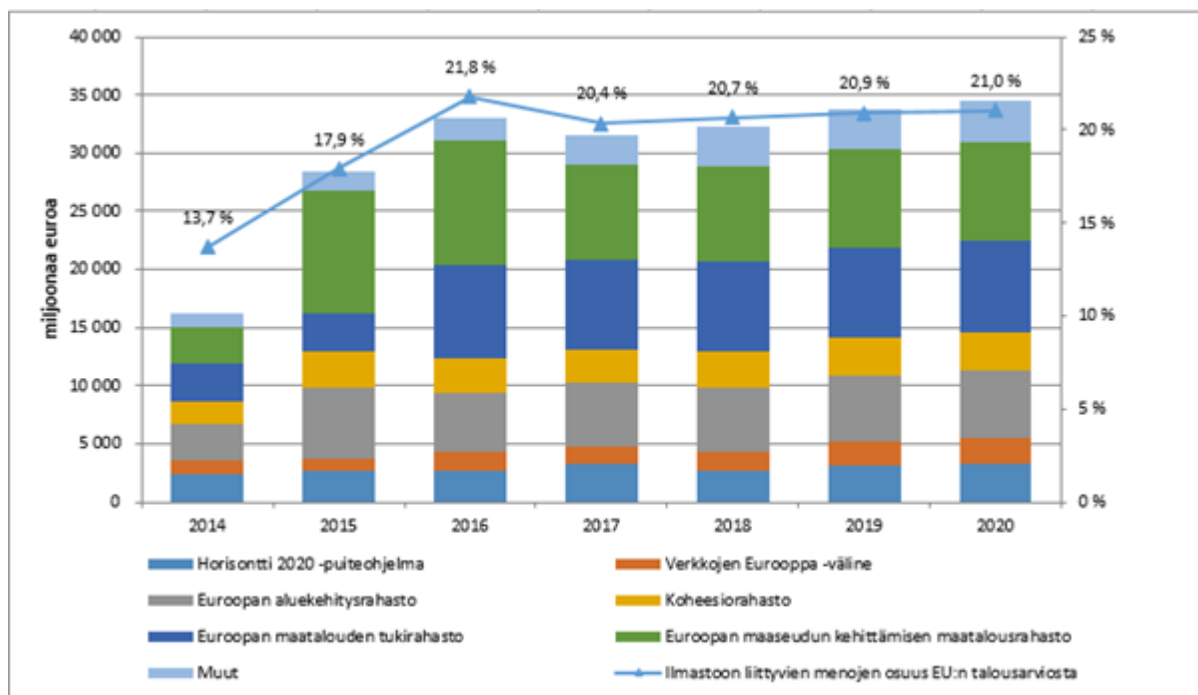
Tämän positiivisen kehityksen perusteella komissio esitti 2. toukokuuta 2018 ehdotuksen kunnianhimoisemmaksi tavoitteeksi, jonka mukaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä (vuosina 2021–2027) varattaisiin ilmastotavoitteisiin 25 prosenttia talousarviosta.³⁵

³² https://ec.europa.eu/info/publications/180524-proposal-sustainable-finance_fi

³³ https://ec.europa.eu/info/publications/non-financial-reporting-guidelines_en#climate

³⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/about_the_european_commission/eu_budget/draft-budget-2020-wd-13-web-1.4_soe.pdf

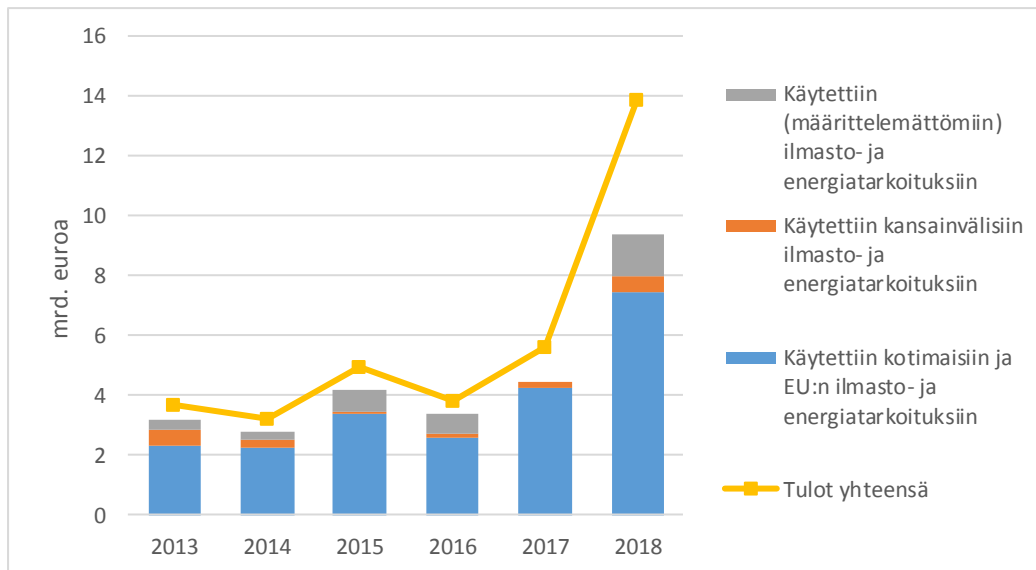
³⁵ https://ec.europa.eu/commission/publications/factsheets-long-term-budget-proposals_en

Kuva 11: Ilmasto- ja energia-asioiden menot EU:n talousarviossa vuosina 2014–2020 (miljoonaa euroa ja prosenttiosuus EU:n talousarviosta).

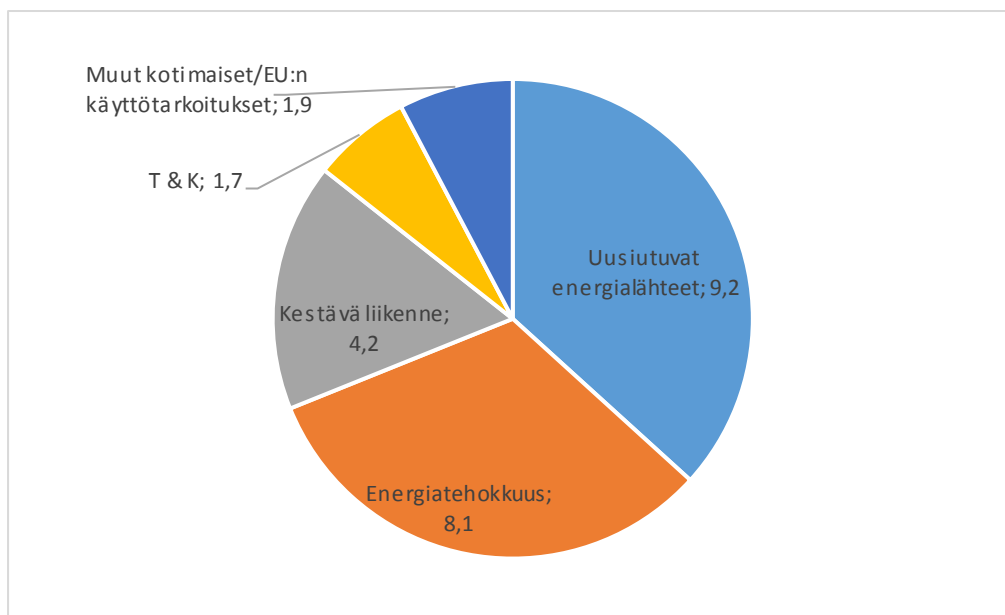
EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupoista saatavat tulot

Vuonna 2018 jäsenvaltiot saivat EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien päästöoikeuksien huutokauppaamisesta tuloja 13,6 miljardia euroa, mikä on 8 miljardia euroa enemmän kuin vuonna 2017 hiilen korkeamman hinnan ansiosta. Lähes 70 prosenttia vuoden 2018 tuloista käytettiin tai on suunniteltu käytettäväksi ilmasto- ja energiatarkoituksiin. Vuosien 2013–2018 tuloista näihin tarkoituksiin käytettiin tai on suunniteltu käytettäväksi lähes 80 prosenttia. Suurin osa tuloista käytetään kansallisiin tai EU:n tason tarkoituksiin, kun taas pienempi määrä käytetään kansainvälisiin ilmasto- ja energiatarkoituksiin. Kuvassa 12 esitetään EU:n päästökauppajärjestelmästä saatujen tulojen kokonaismäärä ja niiden käyttö ilmasto- ja energiatarkoituksiin.

Kuva 12: EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokauppatulojen käyttö, vuodet 2013–2018 (miljardia euroa).

Suurin osa kotimaisiin tarkoituksiin tarkoitetuista tuloista käytettiin uusiutuviin energialähteisiin, energiatehokkuuteen ja kestäväan liikenteeseen. Kuvassa 13 esitetään, miten huutokauppatuloja käytettiin kotimaassa.

Kuva 13: EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokauppatulojen käyttö kotimaassa, vuodet 2013–2018 (miljardia euroa).

NER300-ohjelma

NER300 on yksi maailman laajimpia innovatiivisten vähähiilisten energia-alan demonstrointihankkeiden rahoitusohjelmia. Ohjelman varat saatiin rahaksi muunnetuista 300 miljoonasta EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudesta.

Kahden ehdotuspyynnön tuloksena valittiin 38 uusiutuviin energialähteisiin liittyvää hanketta ja yksi hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvä hanke 20:ssä EU:n jäsenvaltiossa. Hankkeiden määrärahat ovat 2,1 miljardia euroa. Seitsemän hankkeista on käynnissä, ja viiden hankkeen odotetaan käynnistyvän vuoden 2019 loppuun mennessä. Neljän hankkeen valmistelussa edistytään niin, että hankkeet käynnistyvät viimeistään 30. kesäkuuta 2021.

Koska taloudellinen ja poliittinen tilanne on ollut haastava NER300-ohjelman suunnittelun jälkeen, 19 hankkeelle, jotka oli valittu rahoitettavaksi, ei saatu riittävää lisärahoitusta ja ne peruutettiin heinäkuuhun 2019 mennessä. Eri valmisteluvaiheissa on lisäksi neljä hanketta. Kahden ehdotuspyynnön perusteella valittujen hankkeiden peruutusten vuoksi on jäänyt käyttämättä yhteensä 1,358 miljardia euroa varoja, jotka voidaan investoida uudelleen nykyisiin rahoitusvälineisiin (623 miljoonaa euroa ensimmäisestä ehdotuspyynnöstä) ja innovaatorahastoon (735,5 miljoonaa euroa toisesta ehdotuspyynnöstä) (ks. laatikko).

InnovFin-välineen energia-alan demonstroitihankkeet

Ensimmäisen ehdotuspyynnön peruutettujen hankkeiden käyttämättä jääneet varat (tähän mennessä 623 miljoonaa euroa) investoidaan uudelleen InnovFin-välineen energia-alan demonstroitihankkeisiin ja Verkkojen Eurooppa -välineen velkainstrumenttiin, joita molempia hallinnoi Euroopan investointipankki.

Tähän mennessä on valittu kolme hanketta, joille myönnetään InnovFin-välineen energia-alan demonstroitihankkeisiin siirrettyjä NER300-ohjelman käyttämättä jääneitä varoja. Hankkeiden saama tuki on yhteensä noin 73 miljoonaa euroa. Hankkeet ovat

1. WaveRoller: NER300-ohjelmasta myönnettävä rahoitus on 10 miljoonaa euroa.
2. WindFloat: Hankkeelle NER300-ohjelman käyttämättä jääneistä varoista InnovFin-välineen energia-alan demonstroitihankkeiden mukaisesti myönnettävä rahoitus on 60 miljoonaa euroa. WindFloat-hanketta tuetaan myös alkuperäisestä NER300-ohjelmasta myönnetyllä lähes 30 miljoonan euron avustuksella.
3. Greenway EV Charging Network: Hankkeelle InnovFin-välineen energia-alan demonstroitihankkeiden mukaisesti myönnetty EIP:n rahoitus on 17 miljoonaa euroa, josta lähes 3 miljoonaa euroa on NER300-ohjelman käyttämättä jääneitä varoja.

Lisäksi neljälle hankkeelle on myönnetty hankkeiden kehittämiseen liittyvää apua, joka on rahoitettu NER300-ohjelman käyttämättä jääneistä varoista.

WindFloat-hanke, Portugali.

Innovaatorahasto

Innovaatorahasto perustettiin tarkistetulla EU:n päästökauppadirektiivillä³⁶. Jos hiilen hinta olisi 20 euroa hiilidioksiditonnia kohti, käytettävissä olisi 10 miljardia euroa, joilla voitaisiin tukea innovatiivisten teknologioiden ja läpimurtoinnovaatioiden demonstroitua kilpailutuksen perusteella EU:n päästökauppajärjestelmän kattamilla aloilla. Innovaatorahaston toimintaa koskeva delegoitu

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta, 10 a artiklan 8 kohta.

asetus³⁷ tuli voimaan toukokuussa 2019. Komissio on koko vuoden 2019 ajan osallistunut aktiivisesti yhteistoimintaan teollisuuden ja jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan levittää tietoa innovaatorahastosta ja keskustella hankkeiden valintaan ja toteutukseen liittyvistä kunkin alan keskeisistä kysymyksistä. Ensimmäinen ehdotuspyyntö on suunniteltu järjestettäväksi vuoden 2020 puolivälissä, minkä jälkeen ehdotuspyyntöjä järjestetään säännöllisesti vuoteen 2030 asti.³⁸

Modernisaatorahasto

Modernisaatorahastosta aiotaan tukea vähähiilisyttä edistäviä investointeja energiajärjestelmiin kymmenessä alhaisen tulotason jäsenvaltiossa³⁹ EU:n päästökauppadirektiivissä ennalta määriteltyjen osuuksien varoilla. Jos hiilen hinta olisi 20 euroa hiilidioksiditonnia kohti, tulevan vuosikymmenen aikana varoja olisi käytettävissä noin 14 miljardia euroa. Rahaston koko yli kaksinkertaistui, kun viisi jäsenvaltiota päätti siirtää siihen osan yhteisvastuullisuuden edistämiseksi jaetuista päästöoikeuksistaan ja/tai siirtymäaikana maksutta jaetuista päästöoikeuksistaan. Euroopan komissio aloitti modernisaatorahaston perustamista koskevan työnsä järjestämällä teknisiä työpajoja kaikissa edunsaajajäsenvaltioissa syyskuun 2018 ja tammikuun 2019 välisenä aikana. Valmistelutyö jatkuu, jotta täytäntöönpanosäädös voitaisiin antaa vuoden 2020 ensimmäisellä puoliskolla.

LIFE – Ilmastotoimet

LIFE-ohjelma on EU:n ympäristö- ja ilmastotoimien rahoitusväline. Siitä yhteisrahoitetaan hankkeita, joilla on eurooppalaista lisäarvoa. Kokonaisbudjetti vuosina 2014–2020 rahoitettaville hankkeille on 2,5 miljardia euroa Ympäristö-alaohjelmassa ja 0,86 miljardia euroa Ilmastotoimet-alaohjelmassa. Useimmilla LIFE-ohjelman Ympäristö-alaohjelman hankkeilla saadaan myös ilmaston suhteen sivuhyötyjä.

LIFE-ohjelman Ilmastotoimet-alaohjelmasta tuetaan hillintä- ja sopeutumishankkeita sekä ilmastohallintoa ja tiedotusta. LIFE-ohjelman vuonna 2018 järjestetyn ehdotuspyynnön perusteella suositeltiin rahoitettavaksi ehdotuksia, jotka koskivat tuensaajia 21 jäsenvaltiossa. Eniten rahoitusta myönnettiin Espanjaan, Italiaan ja Saksaan.

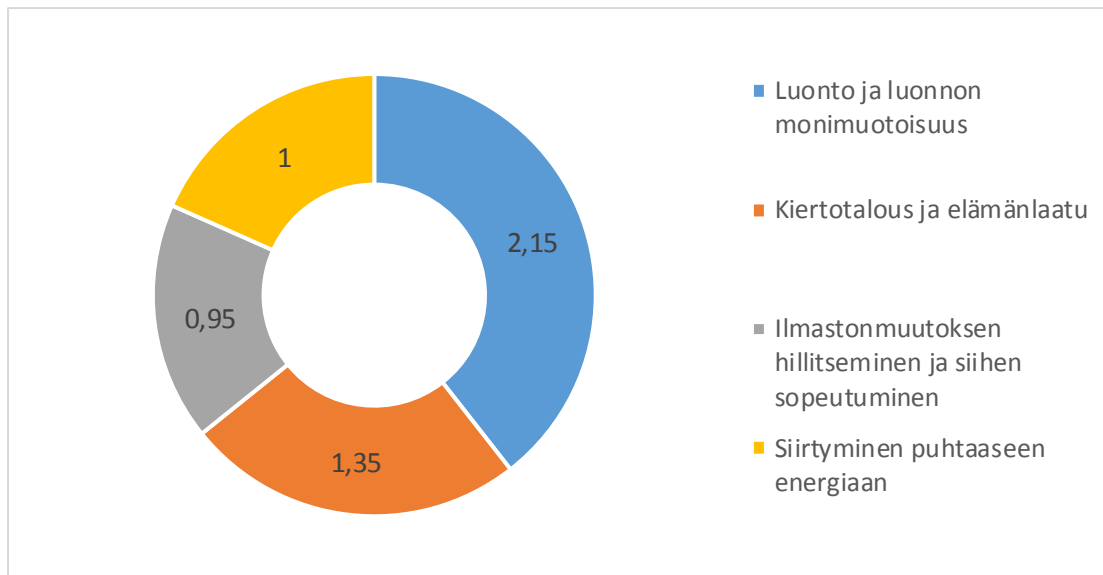
Ehdotettuun vuosien 2021–2027 monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyy nykyistä suurempi eli 5,45 miljardin euron budjetti ympäristön ja ilmastotoimien ohjelmaa (LIFE) varten.

Ilmastotoimien alalla on kaksi alaohjelmaa: ”Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen” sekä ”Siirtyminen puhtaaseen energiaan”. Ilmastotoimien määrärahojen odotetaan olevan kaudella 2021–2027 noin miljardi euroa. ”Siirtyminen puhtaaseen energiaan” -alaohjelman toimia rahoitetaan nykyisin Horisontti 2020 -puiteohjelmasta, ja alaohjelman tulevat määrärahat ovat nykyisen kaltaiset.

³⁷ 28.5.2019 – C/2019/1492 – [Komission delegoitu asetukset \(EU\) 2019/856 direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä innovaatorahaston toiminnan osalta](#)

³⁸ https://ec.europa.eu/clima/policies/innovation-fund_fi

³⁹ Bulgaria, Tšekki, Viro, Kroatia, Latvia, Liettua, Unkari, Puola, Romania ja Slovakia.

Kuva 14: Vuosien 2021–2027 LIFE-ohjelman ehdotetut määrärahat.

7. ILMASTONMUUTOKSEEN SOPEUTUMINEN

Vuonna 2013 hyväksytyssä EU:n sopeutumisstrategiassa, jolla pyritään valmistamaan jäsenvaltioita nykyisiin ja tuleviin ilmastovaikutuksiin, on edistytty edelleen:

- ✓ 26 jäsenvaltiolla on nyt kansallinen sopeutumisstrategia käytössä, ja jäljellä olevat jäsenvaltiot ovat saaneet strategiansa lähes valmiiksi⁴⁰
- ✓ yli 1 900 eurooppalaista kaupunkia on sitoutunut parantamaan kykyään sietää ilmastomuutoksen vaikutuksia kaupunginjohtajien energia- ja ilmastopäätösten mukaisesti (noin 900 kaupunkia enemmän kuin vuonna 2018)
- ✓ useisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksiin sisältyy sopeutumistavoitteita
- ✓ CLIMATE-Adapt-portaali on päivitetty
- ✓ Euroopan komissio on julkaissut PESETA-tutkimuksensa⁴¹ päivityksen, jossa käsitellään useita ilmastovaikutuksia ja joka sisältää myös taloudellisen arvioinnin
- ✓ LIFE-ohjelmasta rahoitetaan sopeutumishankkeita keskeisillä aloilla, kuten vesivaroihin liittyviä hankkeita.

⁴⁰ Kroatia ja Bulgaria työstävät vielä strategioitaan.

⁴¹ <https://ec.europa.eu/jrc/en/peseta-iii>

AgroClimaWater-hankkeessa⁴² edistetään vedenkäytön tehokkuutta ja tuetaan siirtymistä entistä ilmastokestävämpään maatalouteen Välimeren maissa. Hanketta tuetaan LIFE-ohjelmasta 1,4 miljoonan euron rahoituksella.

Hankkeen pilottitoimissa keskitytään oliivi-, sitrushedelmä- ja persikkatarhoihin. Hankkeeseen osallistuvat viljelijät mukauttavat menetelmiään, jotta saadaan mahdollisimman suuri sato veden heikosta tai epätasaisesta saatavuudesta huolimatta. AgroClimaWater-hankkeella on saatu vaikuttavia tuloksia jo kahden toteutusvuoden jälkeen. Esimerkiksi Italiassa veden käyttö on vähentynyt 15 prosenttia ja ravinteiden käyttö 50 prosenttia ja Kreikan pilottilohkoilla sadonlisäys on ollut 26 prosenttia vuoden 2018 äärimmäisistä ilmasto-olosuhteista huolimatta.

EU:n sopeutumisstrategia arvioitiin vuonna 2018, ja päätelmät olivat myönteisiä.⁴³ Osa **saaduista kokemuksista** voisi auttaa määrittelemään Euroopan tulevia sopeutumistoimia. Esimerkiksi:

- Kansainvälisen kehityksen vuoksi EU:n on mukautettava sopeutumistoimiaan Pariisin sopimukseen, katastrofiriskien vähentämistä koskevaan Sendain kehikseen ja kestävän kehityksen tavoitteisiin.
- Tarve sopeutua kiihtyviin muutoksiin on jopa suurempi kuin silloin, kun strategia hyväksyttiin. Infrastruktuuria on vahvistettava entistä paremmin äärimmäisten sääilmiöiden ja ilmastomuutoksen vaikutuksien varalta.
- **Ekosysteemeihin perustuvat lähestymistavat** on otettava entistä paremmin osaksi sopeutumisvaihtoehtojen arviointia ja valikoimaa.
- **Kansanterveyteen** liittyviin kysymyksiin olisi kiinnitettävä enemmän huomiota sopeutumispolitiikassa ja sopeutumisen suunnittelussa.

Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa on käynnistetty **sopeutumista ja yhteiskunnallista muutosta koskeva missio**. Missiolautakunnan puheenjohtajana on Connie Hedegaard. Horisontti Eurooppa -puiteohjelman missioilla turvataan tutkimus- ja innovointitoiminta ja ohjataan sitä ja varmistetaan alan ja yleisön tuki kunnianhimoisten ja selkeästi ilmaistujen virstanpylväiden avulla.

8. KANSAINVÄLINEN ILMASTOYHTEISTYÖ

Ilmailu

Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) neuvosto antoi vuonna 2018 standardeja ja suosituksia (SARPs) osana kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmäänsä (Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation, CORSIA). CORSIAN tavoitteena on vakiinnuttaa kansainvälisen lentoliikenteen päästöjen vaikutukset vuoden 2020 tasolle kompensoinnin avulla.

ICAO:n tasolla täytäntöönpano on meneillään mutta yhä kesken. Ensimmäiset tarkkailuvelvollisuudet alkoivat vuonna 2019, ja pilottivaihe alkaa vuonna 2021. Vaikka 81 maata, joiden osuus maailmanlaajuisista päästöistä on 76,6 prosenttia, on jo ilmoittanut haluavansa osallistua järjestelmään vapaaehtoisesti vuodesta 2021 alkaen, järjestelmän lopulliseen kattavuuteen ja luotettavuuteen liittyy yhä epävarmuuksia. Monet maat, joissa harjoitetaan merkittävästi ilmailutoimintaa, eivät nimittäin osallistu järjestelmään. Myöskään kompensointiin hyväksyttävistä päästöyksiköistä ei ole vielä sovittu.

⁴² <http://www.lifeagroclimawater.eu/>

⁴³ https://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/what_fi

EU:n jäsenvaltiot ilmoittivat⁴⁴ ICAO:lle EU:n nykyisen ilmailua koskevan päästökauppajärjestelmän piirteiden sekä standardeihin ja suosituksiin sisältyvien CORSIA:n oikeudellisesti sitovien piirteiden välillä olevista eroavuuksista, jotta voidaan turvata EU:n mahdollisuus toimia.

Meriliikenne

Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyi vuonna 2018 alusten kasvihiuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan strategiansa. Siihen sisältyy kansainvälinen sitoumus vähentää päästöjä vuoteen 2050 mennessä vähintään 50 prosenttia verrattuna vuoden 2008 tasoon (sekä hiili-intensiteettiä koskevia välitavoitteita). IMOn jäsenenä EU:n jäsenvaltioiden on toimittava sitoumuksen mukaisesti.

IMOn strategia sisältää luettelon mahdollisista lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteistä, joilla strategian tavoitteet pyritään saavuttamaan. Etusijalle asetetaan toimenpiteet, joilla päästövähennyksiä voidaan lisätä jo ennen vuotta 2023. Toimenpiteet perustuvat myös IMOn nykyisiin toimenpiteisiin, kuten energiatehokkuutta mittaavaan suunnitteluindeksiin (Energy Efficiency Design Index, EEDI) ja aluksen energiatehokkuussuunnitelmaan (Ship Energy Efficiency Management Plan, SEEMP). Euroopan komissio osallistuu tiiviisti IMOssa parhaillaan konkreettisista toimenpiteistä käytyihin neuvotteluihin sekä EU:n jäsenvaltioiden tekemiin ehdotuksiin.

Euroopan talousalueen satamissa käyvät alukset alkoivat tarkkailla päästöjään ja raportoida niistä vuonna 2018.⁴⁵ Ensimmäiset päästötiedot julkaistiin 30. kesäkuuta 2019. Järjestelmän tavoitteena on tuottaa luotettavia tietoja päätöksenteon tueksi ja varmistaa riittävä avoimuus, jotta voidaan edistää energiatehokkaiden teknologioiden ja toimintamallien käyttöönottoa. Euroopan komissio viimeistelee kertomuksen järjestelmän ensimmäisen vuoden toiminnasta vuoden 2019 loppuun mennessä.

IMOn edellyttämä alusten polttoainekulutuksen tarkkailu alkoi 1. tammikuuta 2019. Ensimmäisten raporttien on määrä valmistua vuonna 2020. EU:n satamissa käyvien alusten on näin ollen raportoitava sekä meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevan EU-asetuksen että IMOn tiedonkeruujärjestelmän mukaisesti.

Kehitysmaiden tukeminen

EU ja sen jäsenvaltiot ovat edelleen maailman suurimpia virallisen kehitysavun antajia kehitysmaille. Vuonna 2018 ne antoivat kehitysapua 74,4 miljardia euroa. EU, sen jäsenvaltiot ja Euroopan investointipankki ovat myös suurimpia julkisen ilmastonrahoituksen antajia. Vuonna 2017 niiden myöntämä rahoitus oli yhteensä 20,4 miljardia euroa (tuorein saatavilla oleva luku⁴⁶).

Vihreää ilmastonrahoitusta (GCF) EU:n jäsenvaltiot ovat rahoittaneet yhteensä 4,7 miljardin Yhdysvaltain dollarin osuudella rahaston alustavalla resurssienhankintakaudella. Tämä osuus on lähes puolet 10,3 miljardin Yhdysvaltain dollarin kokonaissitoumuksesta. On todennäköistä, että Euroopan merkitys kasvaa edelleen tulevaisuudessa. Saksa ja Norja ovat ensimmäisinä maina ilmoittaneet kaksinkertaistavansa osuutensa meneillään olevalla vihreän ilmastonrahoituksen lisärahoituskaudella.

Maailmanlaajuinen ilmastomuutosliittouma+ (GCCA+) on EU:n lippulaiva-aloite ilmastonsuojelun alalla. Vuosina 2007–2020 aloitteesta myönnetään avustuksia 750 miljoonaa euroa ilmastotoimia ja valmiuksien kehittämistä varten kehitysmaille, enimmäkseen vähiten kehittyneille maille ja pienille kehittyville saarivaltioille. Pariisin sopimuksen mukaisten kansallisesti määriteltyjen panosten meneillään olevan päivittämisen yhteydessä GCCA+ tukee kumppaneita ilmastomuutosta

⁴⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:32018D2027>

⁴⁵ Asetus (EU) 2015/757 meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta.

⁴⁶ EU:n ilmastonrahoitusta koskevat vuoden 2018 luvut julkaistaan ilmastonrahoitusta koskevissa neuvoston päätelmissä syksyllä 2019.

koskevassa päätöksenteossa sekä kunnianhimoisten ilmastomuutoksen hillitsemistä ja ilmastomuutokseen sopeutumista koskevien toimien suunnittelussa.

EU:n ulkoisella investointiohjelmalla kannustetaan investoimista kehitysmaihin Afrikassa ja EU:n naapurisuusmaissa. Tällä hetkellä kahdeksan takausjärjestelyä auttaa käynnistämään ja laajentamaan uusiutuvaa energiaa ja yhteyksiä koskevia hankkeita miljoonien ihmisten hyödyksi kumppanimaissa. Esimerkiksi uusiutuvaa energiaa koskeva Euroopan takausjärjestely, jota johtaa neljä eurooppalaista rahoituslaitosta, hankkisi vivuttamalla jopa 3,4 miljardia euroa rahoitusta Saharan eteläpuolisessa Afrikassa toteutettavia hankkeita varten. Hankkeilla leikattaisiin hiilidioksidipäästöjä, vähennettäisiin sähkökatkoksia, luotaisiin jopa 12 000 työpaikkaa ja lisättäisiin uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa sähköntuotantokapasiteettia noin 2 GW.

Neuvottelut EU:n ja AKT:n (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen) uudesta, vuoden 2020 jälkeisestä kumppanuudesta alkoivat 28. syyskuuta 2018. Suunniteltuun Cotonoun sopimuksen⁴⁷ jälkeiseen sopimukseen on sisällyttävä voimakas yhteinen ilmastotoimia koskeva sitoumus. Lisäksi vuonna 2018 käynnistettiin uusi Afrikan ja EU:n kestävien investointien ja työpaikkojen allianssi, jolla muun muassa pyritään tehostamaan ympäristön- ja työsuojelua.

EU:n ja Sveitsin päästökauppajärjestelmien linkittäminen toisiinsa

Sen jälkeen, kun EU ja Sveitsi allekirjoittivat marraskuussa 2017 sopimuksen, jolla niiden päästökauppajärjestelmät linkitetään toisiinsa, sekä EU:n että Sveitsin parlamentit ovat nyt hyväksyneet sopimuksen. Seuraavaksi Sveitsin ja EU:n on ratifioitava linkittämistä koskeva sopimus, jotta linkittäminen voidaan toteuttaa 1. tammikuuta 2020.

⁴⁷ Cotonoun sopimus toimii EU:n ja AKT-valtioiden välisten suhteiden yleisenä kehyksenä. Sopimus päättyy helmikuussa 2020.